

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาโครงการ “ศูนย์กลาง และศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ: แนวทาง และการวางผังศูนย์กลาง และการออกแบบอาคารเบื้องต้น เมืองท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ” มีการกำหนดระเบียบวิธีวิจัยเป็น 8 ประเด็นหลัก ได้แก่ รูปแบบการวิจัย การกำหนดพื้นที่ศึกษา ประชากรเป้าหมาย ขนาดของกลุ่มตัวอย่างและวิธีสุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือในการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 รูปแบบการวิจัยตามลักษณะทางการศึกษา

งานวิจัยนี้มีรูปแบบการศึกษาแบ่งได้ตามลักษณะของการศึกษาออกเป็น 4 ส่วนหลัก คือ

1. ส่วนที่ 1 “พัฒนาการและแนวความคิดในการออกแบบศูนย์การประชุม และแสดงสินค้านานาชาติ” แบ่งออกเป็น อาคารแสดงสินค้าและงานแสดงสินค้า ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้าทวีปอเมริกากลาง ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้าทวีปยุโรป ออสเตรเลีย และแคนาดา ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้าทวีปเอเชีย เพื่อศึกษาความหมาย รูปแบบ และองค์ประกอบของศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ เพื่อทราบพัฒนาการแนวคิดในการออกแบบได้
2. ส่วนที่ 2 “การวางผังเบื้องต้นศูนย์กลางการประชุมและแสดงสินค้านานาชาติสุวรรณภูมิ” เพื่อศึกษาตำแหน่งที่ตั้งที่เหมาะสม ขนาดและองค์ประกอบโครงการ และสามารถสรุปเป็นแนวคิดในการวางผังเบื้องต้น
3. ส่วนที่ 3 “การออกแบบเบื้องต้นศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติสุวรรณภูมิ” ขนาดและองค์ประกอบโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ และสามารถสรุปเป็นแนวคิดในการออกแบบอาคารศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติได้
4. ส่วนที่ 4 “การประเมินความเหมาะสมในการวางผังและการออกแบบเบื้องต้น ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติสุวรรณภูมิ” เพื่อประเมินการออกแบบจากผู้เชี่ยวชาญ และนำไปพัฒนาในการออกแบบเบื้องต้นได้

3.2 การกำหนดพื้นที่ศึกษา

การกำหนดพื้นที่ศึกษาแบ่งตามรูปแบบในการศึกษา ดังนี้

1. ส่วนที่ 1 อาคารแสดงสินค้าและงานแสดงสินค้า ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้า ทวีปอเมริกากลาง ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้าทวีปยุโรปออสเตรเลีย และแคนาดา ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้าทวีปเอเชีย และศูนย์ประชุมและแสดงสินค้าประเทศไทย
2. ส่วนที่ 2 คัดเลือกจากบริเวณเมืองศูนย์กลางท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ 3 ส่วน ซึ่งมีการกำหนดผังเขตพาณิชยกรรมที่ควรประกอบไปด้วยศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ ซึ่งประกอบไปด้วยฝั่งลาดกระบังตะวันตก ด้านตะวันออกและด้านตะวันตกของสนามบิน โดยมีการจัดเรียงอันดับตามความเหมาะสมในด้านสถาปัตยกรรม วิศวกรรม และ เศรษฐศาสตร์และสิ่งแวดล้อม
3. ส่วนที่ 3 กำหนดจากพื้นที่ที่ได้วางแผนในการวางผังเบื้องต้นศูนย์กลางการประชุมและแสดงสินค้านานาชาติสุวรรณภูมิ
4. ส่วนที่ 4 ศึกษาจากแบบผังและแบบอาคารเบื้องต้น ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติที่สำเร็จเรียบร้อยแล้ว

3.3 กรณีตัวอย่างและพื้นที่ที่เลือกศึกษา

1. ส่วนที่ 1 ศึกษาจากรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นตามยุคด้วยวิธีการเลือกกรณีตัวอย่างที่เหมาะสมดังนี้
 - 1) สถาปัตยกรรมในงานนิทรรศการโลก ค.ศ. 1929 – 1950 ประเภทอาคารแสดงสินค้า
 - 2) ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ หลังปี ค.ศ. 1950 ถึงปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 3 ภูมิภาค ได้แก่ ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติในทวีปอเมริกา ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติในทวีปยุโรป ได้แก่ ประเทศอังกฤษ เยอรมัน ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติในทวีปออสเตรเลีย และแคนาดา และศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติในทวีปเอเชีย ได้แก่ ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศจีน ประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย
 - 3) ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติในประเทศไทย

2. ส่วนที่ 2 เมืองศูนย์กลางท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิมี 3 ส่วน ซึ่งได้กำหนดผังเขตพาณิชยกรรมที่ควรประกอบไปด้วยศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ ซึ่งประกอบไปด้วยฝั่งลาดกระบังตะวันตก ด้านตะวันออกและด้านตะวันตกของสนามบิน

3. ส่วนที่ 3 เป็นการออกแบบศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติสุวรรณภูมิในพื้นที่พาณิชยกรรมของศูนย์กลางการประชุมและแสดงสินค้านานาชาติสุวรรณภูมิ ที่ได้กำหนดไว้เรียบร้อยแล้วในส่วนที่สอง

4. ส่วนที่ 4 เป็น “การประเมินความเหมาะสมในการการวางผังศูนย์กลาง และการออกแบบเบื้องต้นอาคารศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ เมืองท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ” จากผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

1) ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดประชุมและแสดงสินค้า ประกอบไปด้วย ผู้แสดงสินค้า ผู้รับเหมา ผู้ร่วมประชุมและแสดงสินค้า ผู้เชี่ยวชาญการจัดการแสดงสินค้ามืออาชีพ (PEO) ผู้เชี่ยวชาญการจัดการประชุมมืออาชีพ (PCO)

2) ผู้เชี่ยวชาญด้านสถาปัตยกรรมและผังเมือง ประกอบไปด้วย นักผังเมือง สถาปนิก ผู้ทรงคุณวุฒิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3) เจ้าของโครงการ และผู้ดำเนินโครงการศูนย์ประชุมและแสดงสินค้าในประเทศไทยประกอบไปด้วย บริษัทบางกอกแลนด์ จำกัด บริษัท เอ็น ซี ซี เมเนจเม้นต์ จำกัด และกระทรวงการคลัง

3.4 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบการเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเก็บจากตัวอย่างดังนี้

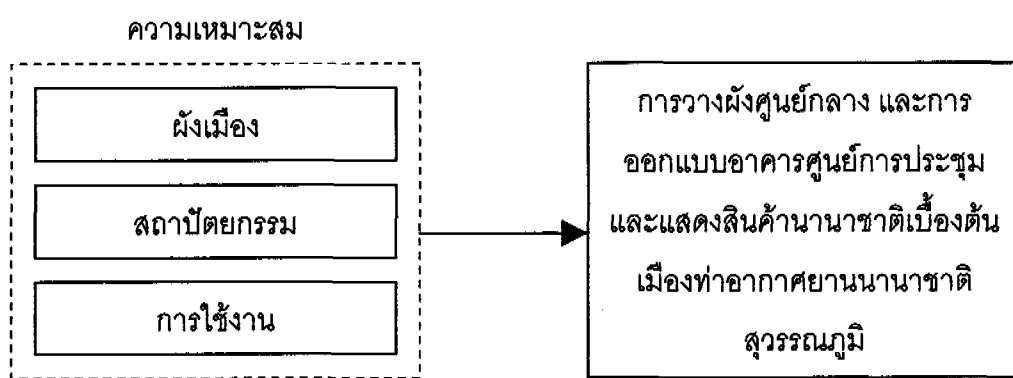
1. ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการประชุมและแสดงสินค้า 2 ชุด
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านสถาปัตยกรรมและผังเมือง 2 ชุด
3. เจ้าของโครงการ และผู้ดำเนินโครงการศูนย์การประชุมและแสดงสินค้าในประเทศไทย 2 ชุด

3.5 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้สำหรับส่วนที่ 4 ในหัวข้อ 3.3 ด้านการ “การประเมินความเหมาะสมในการการวางผังศูนย์กลาง และการออกแบบเบื้องต้นอาคารศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ เมืองท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ” เป็นดังนี้

ภาพที่ 3.1

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.6 เครื่องมือในการศึกษา

เครื่องมือในการศึกษาสำหรับส่วนที่ 4 ในหัวข้อ 3.3 ด้านการ “การประเมินความเหมาะสมในการการวางผังศูนย์กลาง และการออกแบบเบื้องต้นอาคารศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ เมืองท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ” มีดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (interview)
2. การสังเกต (direct observation)
3. การรวบรวมข้อมูล (data collection)

3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งตามรูปแบบการศึกษา 4 ส่วน คือ

1. ส่วนที่ 1 เป็นการเก็บข้อมูลทางกายภาพของกรณีศึกษา จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เช่น หนังสือ โบรชัวร์

2. ส่วนที่ 2 เป็นการเก็บข้อมูลทางกายภาพของพื้นที่ศึกษา จากแผนที่และเอกสาร (ทุติยภูมิ) และการสำรวจภาคสนาม
3. ส่วนที่ 3 เป็นการเก็บข้อมูลทางกายภาพของกรณีศึกษา จากแผนที่และเอกสาร และผังเบื้องต้นที่ได้ออกแบบในส่วนที่ 2 เรียบร้อยแล้ว (ทุติยภูมิ) และการสำรวจภาคสนาม
4. ส่วนที่ 4 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยตรง และผู้ถูกสัมภาษณ์กรอกเอง

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งตามรูปแบบการศึกษา 4 ส่วน คือ

1. ส่วนที่ 1 ใช้วิธีทางสถิติอย่างง่าย โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากปีก่อนสร้าง สถานที่ ขนาด โครงการ ลักษณะการออกแบบผัง และลักษณะการออกแบบอาคาร ด้วยระดับการวัดแบบกลุ่ม (nominal) อธิบายด้วยค่าสถิติแบบความถี่และร้อยละ
2. ส่วนที่ 2 ใช้วิธีทางการวางแผนเชิงบูรณาการด้านผังเมือง ตามหลักวิชาการด้านชุมชนเมืองและและสถาปัตยกรรม ความเป็นไปได้ของโครงการ
3. ส่วนที่ 3 ใช้วิธีทางการวางแผนเชิงบูรณาการด้านผังเมือง ตามหลักวิชาการด้านชุมชนเมืองและและสถาปัตยกรรม ความเป็นไปได้ของโครงการ
4. ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมิน ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ

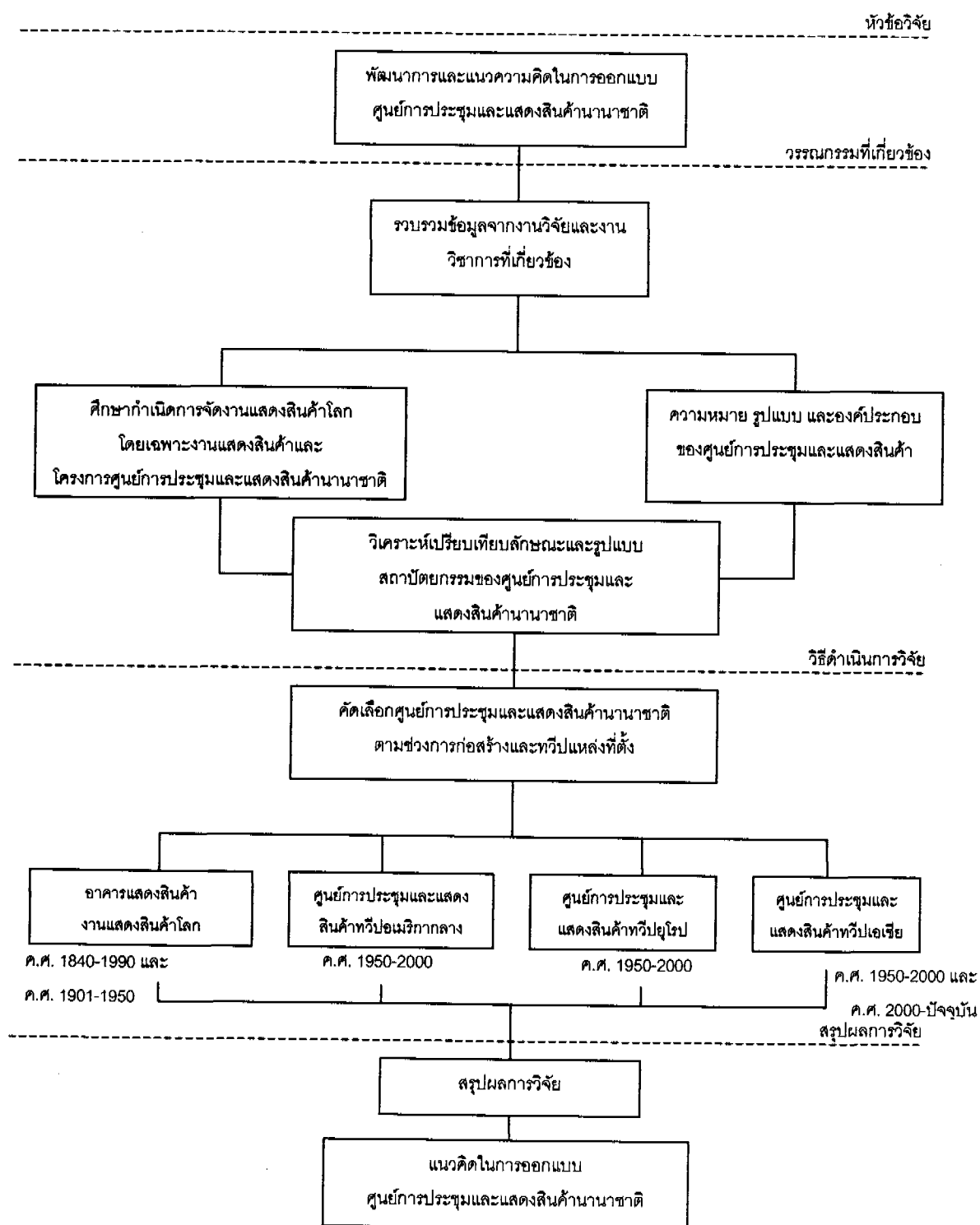
3.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 กรอบแนวคิด ได้แก่

1. แผนผังการดำเนินการวิจัยด้านพัฒนาการการออกแบบศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ
2. แผนผังการดำเนินการวิจัยขั้นตอนการวางแผนเบื้องต้นศูนย์กลางศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ
3. แผนผังการดำเนินการวิจัยขั้นตอนการออกแบบเบื้องต้นอาคารศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ
4. ภาพรวมแผนผังการดำเนินการวิจัย

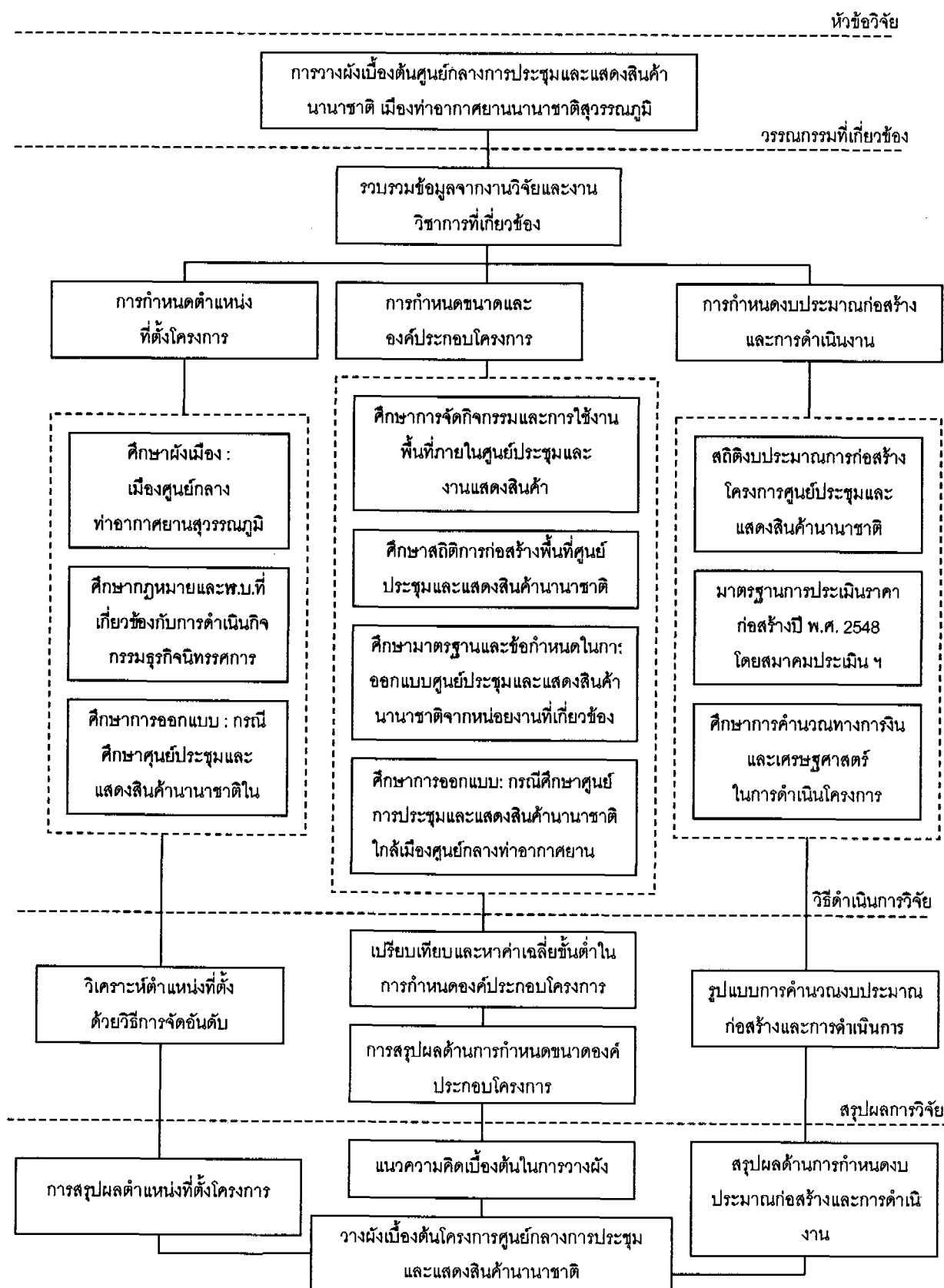
ภาพที่ 3.2

แผนผังการดำเนินการวิจัยด้านพัฒนาการการออกแบบศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ

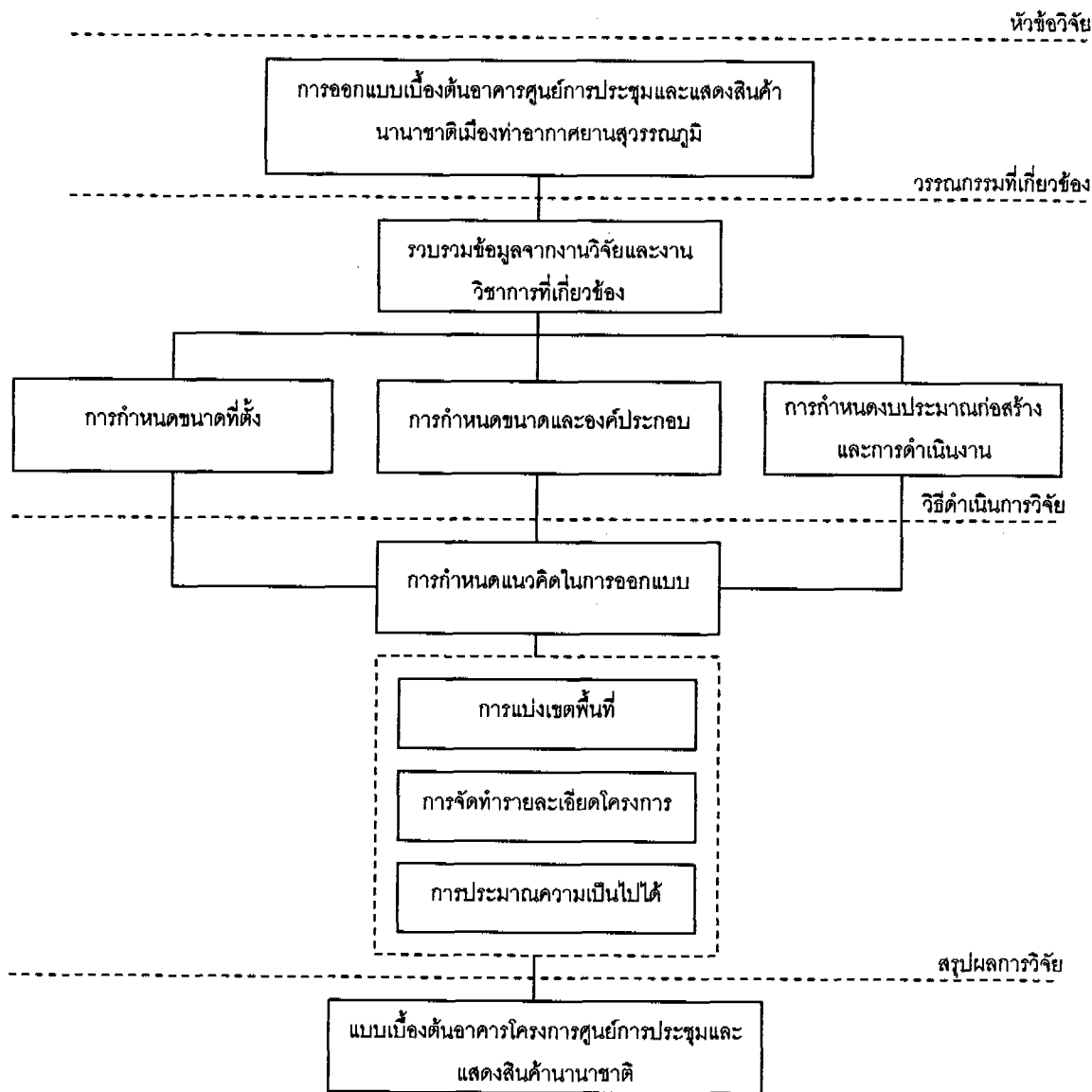

ภาพที่ 3.3

แผนผังการดำเนินการวิจัยขั้นตอนการวางแผนเบื้องต้นศูนย์กลาง
ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ

ภาพที่ 3.4
แผนผังการดำเนินการวิจัยขั้นตอนการออกแบบเบื้องต้น
อาคารศูนย์การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ

ภาพที่ 3.5
ภาพรวมแผนผังการดำเนินการวิจัย

